

izprano škofijo, kar bi nemškim in slovenskim humoristom ponujalo predmet: pro quibuscunque glossis et satyris.

Naj postavim to svojo misel na teržišče, da jo tudi drugi pošlatajo, ali kaj velja, kakor sem pošlatal jez njih mnenje.

Davorin Terstenjak. *)

Noavičr iz avstrijskih krajev.

Iz Zagreba 16. marca. — Presvitli cesar so privolili svitlemu banu grofu Jelačiću urlavb tako dolgo, da se popolnoma ozdravi. Namestoval ga bo ta čas kot bana, višjega kapitana, poglavarja in vojaškega poveljnika na Horvaškem in Slavonskem feldmaršal-lajtnant Jožef Sokčević, kteremu kot vojaškemu poveljniku je pridán feldmaršal-lajtnant Emil Kusevič Samoborski.

Iz Celovca. Pri nas se bo napravila cesarska smodkarnica, to je, fabrika, ktera bode napravljala smodke ali cigare. Že to poletje se pričakuje nje pričetek.

Iz Tersta 17. marca. — 13. t. m. so z lojdovim parobrodom se odpeljali letošni romarji bratovšine sv. Severina v sveto deželo. — „Klagenf. Ztg.“ piše 14. t. m. iz Tersta, da je došlo po telegrafu mnogim parobrodom in barkam povelje, v Kotar odriniti. Ali velja to homatijam v Černogori, ne moremo za gotovo reči. — Pred nekimi dnevi se je prigodilo, da se je angležk mornar preveč napil in v morje padel. Ljudje, ki so slišali nekaj pasti, so hiteli gledat, kaj da je in vidijo res človeka v valovih. Čez dolgo ga spravijo na kopno, poskušajo vse, ga v življenje spraviti, pa nič ne pomaga. Kot mertvega ga nesejo proti jutru v mertvaško kapelo in položé na deske. Čez nekaj časa sliši čuvaj dozdevnega merliča klicati, da naj mu punča prinesejo in kmalo potem vstane in gré na policijo, kjer so njegovo uro in nekaj dnarjev spravili.

Iz Zgonika na Krasu. M. M. — Letošnja huda zima tudi nas tare; snega ni bilo veliko, pa huda burja je včasih dan na dan neprenehoma pihala, da je bil mraz, kakoršnega stari ljudje ne pomnijo; ljudém in blagu vode primanjkuje. Bati se je, da bi se zima tudi ne poznala vinski terti; sená nam bode primanjkovalo letos, pa pri vsem tem je živina dražja kakor pretekle 3 leta; vino pa je po gostivnicah in na debelo za tretji del cenejše, vendar mu pri vsem tem kupca manjka; dnarja je malo med ljudmi.

Iz Ljubljane. V poslednjem zboru mestnega odbora je bilo med drugimi rečmi sledeče sklenjeno: Naj se izpiše služba teržnega komisarja, ktera se že od leta 1853 le namestuje; plača naj ji je 600 fl., (služba je že razpisana; kdor je želí, naj se oglasi do 10. aprila); — tudi naj se udinjajo 4 magistratni služabniki za opravila na terjih i. t. d., plača naj se vsakemu na leto 250 fl.; — prestavo mesnic, kjer se živina kolje, na uno stran Ljubljance blizo Udmata, je odbor dovolil s potrebnimi pogoji; — za spominek Radecki-tov naj se pogovori magistrat s slavnim mojstrom Fernkorn-om na Dunaji, kteri hoče obraz Radecki-tov iz broná viliti za 3000 fl.; kam se bo spominek postavil, se bo za gotovo še le pozneje sklenilo; berž ko ne v drevored „Sternallee“, toda v sredo ne.

Iz Ljubljane. Visoka vlada je sklenila, da na obéh straneh železnice ljubljansko-teržaške se ima zasadi drevje, in za to nasadbo je določila 10,000 fl. vsako leto in tudi že za letos. S tem ne želí le prijetnišo pot narediti železnici, temuč tudi izgled dati, da se dá Kras z drevjem zasadi. — Iz Londona piše neki dopisnik v teržaški časnik, da Angleži kaj radi nakupujejo suho sadje (jabelka in hruške), in se čudi, da posebno tiste dežele, ki so blizo Tersta, od kodar se dá sadje cenó v London odpraviti, se niso dosihmal že bolj poprijele te kupčije. Pazite Slovenci, kterim je, zlasti po

železnici, Terst pred nosom! — Popraviti imamo v poslednjem dopisu iz Zagrebu, da gospod dr. H. Costa je poročnik ondašnje zgodovinske družbe.

Iz Ljubljane. Preteklo sredo smo doživeli v Ljubljani pogreb, kakošnega menda Ljubljana še ni vidila nikoli. Umerel je namreč, kakor so „Novice“ že povedale, blagi gosp. grof Rihard Blagaj, posestnik Polhograške grajšine, ki pa je pozimi večidel v Ljubljani prebival. Nekdanji njegovi podložni kmetje in sosedje v Polhovem Gradcu so prosili gospó grofinjo, naj jim dovoli, da nesó po stari domači navadi svojega ljubljanskega gospoda grofa na pokopališe, in mu tako skažejo zadnjo čast. Blaga gospa jim to rada dovoli — in res! milo je bilo viditi, ko je z grofovskimi gerbi opisano trugo osem kmetov v domačih belih kožuhih k sv. Krištofu néslo, za ktero je šla velika množica najvišje gospóde ljubljanske, vmes pa še tudi veliko kmetov iz Polhovega Gradca s svečami v rokah. Kakor je to očitno znamenje, da je rajniki res bil pravi oče svojim sosedom, tako pa je tudi v čast Polhogradčanom, da so tako lepo pokazali udanost svojo do nekdanjega svojega gospoda, ki jim je po letu 1848 bil tudi župan več let.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. Slišati je, da bodo presvitli cesar to leto šli obiskat serbsko vojvodino in Banat.

— Nova avstrijska postava za stran dnarja je, kakor je slišati, vsa izdelana in se bo v kratkem razglasila.

— Kakor „Neue Zeit“ piše, še ni gotovo, kakošne bankovce avstrijske veljave bomo prihodnje imeli. Narodna banka je sicer že novih bankovcov po 1 fl. narediti dala, pa, kakor je slišati, jih ne bo dala med ljudi. Bankovci po 5, 10, 100 in 1000 fl. bodo pa ostali.

— Slišati je, da se bodo davki od zemljiš, poslopij in sploh tako imenovani neposredni davki predelali in da so se pri dnarstvenem ministerstvu dela o tem že začele.

— Kupčijsk minister je izvolil inženirja pervega razreda Franca Potočnika v Also-Kubinu za nadinženirja v Krakovski upravni okolici.

— Razpis dnarstvenega ministerstva velí vsim dnarnicam, nove sreberne dnarje avstrijske veljave za plačila jemati, in sicer zvezni tolar po 1 fl. 25 $\frac{1}{2}$ kr., forintnik po 57 kr. in četertforintnik po 14 $\frac{1}{4}$ kr. sedanjega dnarja. Iz tega bi se utegnulo gledé na novo dnarno postavo reči, da bo ustanovljen nadavek (ažio) za konvencijski goldinar na 5 od sto v premeri k novemu avstrijskemu forintniku.

Iz Milana 3. marca. Večji del streh hišnih so kopnjenje snega in nalívi dežja poslednje dni tako poškodovali, da so se mogli ljudje v mnogih hišah iz zgornih nadstropij s posteljami na stopnice ali v veže vmakniti, da so tu prenočevali, ker jih je voda iz stanic pregnala, ktera je strope premočila.

Iz Prage. V Pragi živi po poslednjem popisovanju 153 tavžent ljudi. Od leta 1850 se je pomnožilo število prebivavcov za 23 tavžent duš.

Iz Pešta. V Ilavi so se 14. t. m. jetniki spuntali, ko so jih k službi božji peljali. Napadli so več čuvajev, ktere so premagali in jim orožje odvzeli. Zvuneji postavljeni vojaki so bili tako previdni, da so, koj ko je hrup vstal, vrata zaperli in jetnike tako vse vjeli. Ne eden ni ušel. Ker so se pa zoperstajljali, jih je bilo 7 vstreljenih, 6 pa ranjenih.

Iz Horvaškega. Iz Preloga piše nekdo „Glasniku dalm.“: V bližnjem sv. Gjurgju je poslal pred nekimi dnevi čevljar svojega učenca na Bukovec z novimi čizmami, za ktere je mogel dnarje nazaj prinesiti. Učenec se je nazaj gredé napil v kerčmi v družtvu neke žene, ktera je z njim dalje šla, in ko fante ni mogel več dalje iti, ga zavalí

*) Drugi sostavek smo prejeli, ko je bil ta že natisnjen. Vr.

baba v neko jamo, mu uzame vse denarje in pusti tako siromaka, da je zmerznil.

Iz Italije. Gospod dr. Knoblehar je že toliko okrevaj, da bo mogel svojo pot iz Napola v Rim nastopiti.

— **Iz Rima.** Francozki poslanec je imel poslednje dni večkrat pogovore s kardinalom Antonelli in pa tudi s papežem. Veljali so ti pogovori opornosti nižje francozke duhovšine do višje. V Rimu jih zlo skerbí, ker je mogoče, da zná razpor še večji se narediti, upajo pa tudi, da bodo oporniki poslušali glas sv. Očeta, ki jih opominja k redu in podložnosti.

— **Iz Turina 16. marca.** Časnik „Ragione“ je razglasil po telegrafu, da sta bila Orsini in Pierri ob glavo djana, in je imel ta dan černe okraje in pesem v čast imenovanih dveh hudodelcev. V Turinu imajo po štacunah Orsinitovo podobo izpostavljeno. Take reči gotovo niso pripravne prijaznost med francozko in sardinsko vlado uterditi.

Iz Francozkega 13. marca. Orsini in Pierri sta bila danes zjutraj ob sedmih ob glavo djana. Povelje za to je prišlo včeraj zvečer ob 5. uri. O polnoči so začeli oder postavljati. Vojaki so obstavili prostor pred jetnišem La Roquette, kakor tudi vse ulice v okolici. Nihče ni smel blizo. Blizo 10 tavžent vojakov je bilo zbranih. Četert ure pred sedmimi so se odperle velike vrata ječe, bobni so zapeli in vojaki so stopili v versto. Še pred sedmo uro sta prišla obsojenca iz ječe na stopnice, Orsini serčen, Pierri vès omamljen. Sodni pisar je bral obsodbo, da morata Orsini in Pierri življenje dati, kakor dva, ki sta svojega očeta umorila. Ko sta prišla na oder, so vzeli najprvo Pierri-tu černo ogrinjalo z glave in par trenutkov potem je bil ob glavo. Gredé na oder je neki še prekucijsko pesem pel ali se hlinil, da jo poje; ni objel ne svojega duhovna ne križa. Ko je Pierri-tova glava padla, so obernili Orsinita in mu černo ogrinjalo z glave vzeli; objel je svojega duhovna in križ. Glasno je še zaupil: „Živi Italia! živi Francija!“ in trenutek pozneje je bila tudi njegova glava odločena od života. Vse to ni terpelo čez štiri minute. Oba, Orsini in Pierri sta se do poslednjega trenutka tako vedla, kakor pri sodbi. Uni je bil do konca pokojen in serčen, ta pa jezičen in bolj se je serčnega hlinil kakor je res bil. Oblečena sta bila v bele srajce, čez glavo je imel vsak černo ogrinjalo in bosa sta bila. Preden sta šla v smert, sta prejela še sv. obhajilo, in Pierri je spil malo črnega kafeta, Orsini pa nič. Ljudstvo je bilo celi čas mirno. — Rudio je zvedel še 12., da mu je cesar smert spregledal in šel bo z Gomezom v Afriko.

Iz Angležkega. Z že imenovanimi in obsojenimi naklepniki na življenje francozkega cesarja je bil tudi Francoz, z imenom Bernard k temu hudodelstvu pripomožen, pa pobegnil je v London, kjer je pa prišel v oblast policije. Angležka sodnija je po sodnem preiskovanju krivega in prič spoznala, da je bil tudi hudodelstva kriv, ktero angležka postava s smertjo kaznuje.

Iz Turškega. V „Agr. Ztg.“ piše nekdo iz Bosne: Kar zvemo iz Bosne, je malo pripravno, nas prepričati, da bo od Sultana poslani Azis paša kaj storil v olajšanje stanú kristjanov. Nič tega, kar je doslej storil, ni vgodno, nevkretnost kristjanov zadušiti, jim življenje in obstanje zboljšati. Kar jim na eni strani z besedo obljubuje, jim odjmlje na drugi v djanju trikrat več zopet v prid lakomnih oderuhov v podobi turških urednikov in najemnikov.

— 20. februarja se je v Adrianopoli vladno poslopje unelo in je v treh urah čisto pogorelo. Pet ljudi je zgorelo. Zažgano je bilo, da bi mnogo pisem, računov i. t. d. zgorelo, ki so tistim težko serce delale, kateri so zažgali.

— V Bosno, to je na črnogorsko mejo, je večja armada namenjena, da se vednim napadom črnogorskih tolovajev konec stori in nemirna Bosna Turčii ohrani.

Iz Greškega. 28. februarja je zadela staro mesto Korint nemila osoda po potresu. Le malo hiš je ostalo in še v téh ne more nihče prebivati. 20 ljudi je potres ubil, 50 ranil. Terpel je potres 8 sekund. Ko je strašno nesrečo zvedil, je ukazal kralj, nesrečnim šotorov, kruha, mesa, zdravil in druge pomoči poslati. Ker je zima še vedno huda, bo uboge Korinčane pod šotori morila. Tudi v drugih krajih Greškega je potres veliko nesrečo napravil.

Iz Indije. Pisma iz izhodne Indije pripovedujejo, da so Angleži v severnih okrajinah v veliki zadregi. Ljudstvo se povsod bolj in bolj vstaje vdeležuje; Angleži imajo premalo vojakov in v mnogih krajih opasujejo kmetje sami orožje.

Pesem slepca.

Po ravnici po stezici hodim,
Suha leskovka mi je vodnica,
Od nesreče do nesreče brodim,
Nočna tina moja tovaršica.

V černo noč zaviti so mi dnevi,
Črna zemlja, črn je strop nebesni,
Tamno solnce sveti slepi revi,
Tamna zarja sije tmi očesni.

Na vseh potih mi zijajo jame,
Vsaki kamen nogo mi spodtika,
Vsako drevo buta mi na rame,
Ostro ternje moje roke pika.

Ah, ti reva, reva, moja glava!
Grob — cveteča tebi je livada,
Plodno polje — vsahnjena puščava,
Lon domači — dom je tug in jada;

Množica vesela me srečuje,
Reva jaz nikogar ne poznamem,
Ga ne vidim, ki me pozdravljuje,
Komur vélo svojoroko dadem.

Zemlja — skrita pred očmi stvaritev,
Domišljije sanjarija sama;
Sebi sam sem — nevidljiva bitev,
In življenje moje — tamna jama.

Jaz ne vidim ne obraza brata,
Ne obliča tvoga, sestra mila!
Jaz ne vidim tebe, majka zlata!
Ki si slepca me na svet rodila.

Vi, ki hodite po belem svetu,
Gledate z očesom božje čuda,
Zahvalite se nebes Očetu:
Noč očesa je nesreča huda!

Slepih rev nikar ne zasramujte,
Ne jemljite jim podpore mile,
Trebite jim pota, ž njimi čujte.
Da ne bodo Bogu vas tožile.

Cegnar. *)

*) Pri pesmi „Pesem starca“ v 8. listu je po naključbi podpis pesnika, gosp. Cegnar-ja izostal, kar tukaj popravimo.

Vred.

Darovi za Vodnikov spominek.

Od I.—XV. naznanila . 694 fl. 38 kr.

Iz Mlina in Bele: G. K. 1 fl.; G. E., J. B., A. B., J. K. in B. F. po 18 kr.	2 fl. 30 kr.
Iz Gorjuš: Gospod Jakob Dobravec	1 „ — „
Helena, Antonia in Maria Stergarjeve 18 kr., Matevž Zalohar 20 kr. in Janez Beznik 30 kr.	1 „ 8 „
Iz Koprivnika: Gosp. Franc Zaveršnik, fajmošter Jožef Jeklar 30 kr., Urša Sodijeva in Špela Korošicova po 10 kr.	2 „ — „ — „ 50 „
Iz Bistrice: Gosp. Kovačič, fajmošter	2 „ — „
Gosp. Janez Mesar, kaplan	1 „ — „
„ Franc Floriančič, oskerbnik fužin	2 „ — „
Njegova gospá Terezija 30 kr., sin Franc in hči Marija po 15 kr.	1 „ — „
Gosp. Jože Mencinger, fužinski pisavec	1 „ — „
„ Anton Slivnik, učitelj, 30 kr., pevci: Joža in Franca Markizetti in Joana Staretova po 20 kr.	1 „ 30 „
Meta Šorelova 10 kr., Luka Žvab 30 kr. in Helena Ravnikova 1 fl.	1 „ 40 „
Sodia Lorenc 30 kr., — Jera 20 kr., — Maria 10 kr., — Meta in Uršica po 6 kr.	1 „ 12 „
Iz Češnic: Gosp. Jakob Smukavec	1 „ — „
Jera Smukavcova 30 kr., Janez, Jakob in Jo- sipina Smukavcovi po 6 kr., Andrej in Andreas Staré 30 kr. in 6 kr.	1 „ 24 „
Joža Staré 1 fl.	1 „ — „

Skupaj . 716 fl. 52 kr.